

KOČEVSKI SLOVENEK

Izhaja vsakega 5., 15. in 25. dne v mesecu; če je na tak dan praznik, dan prej. — Pos. številki — din.; letna naročnina 30 din., v zamejstvu 60 din. — Poštno-čak. rač. št. 17.785
Oglasi po ceniku. — Izdaja konz. lista, čigar predst. je Karel Skalič, župnik v Dol. vasi pri Ribnici. — Urednik Andrej Struna, Kočevje. — Tiska tiskarna I. Pavliček, Kočevje

-r:

Preroku domovine

Kot da nam svetovna vojna ni dovolj gorja, solza, žalosti in grobov prinesla, kot da nam ni dovolj kosti nezasutih mučnikov skoro po celi Evropi raztepla, je konec njen izkopal še dva grobova, ki sta priklicala žalost vsega slovenskega naroda in za katerima še danes prazna vpije vrzel v vrstah naših narodnih delavcev, to sta dr. Krek in Ivan Cankar. Prvi — oče Jugoslavije, drugi — prorok domovine. Prvemu smo posvetili svoj spomin kot vsako leto osorej, drugemu priznamo častno mesto danes tu, kot vzoru zdrave, naravne in priskrbe ljubezni do našega naroda. Kdo je Ivan Cankar? V priprosti, revni krojačevi družini na Vrhniki je bil rojen 1876. Študiral je v Ljubljani realko, na Dunaju pa visoko šolo, ki je pa ni dovršil. Pa ne zato, ker je ni mogel, ampak zato, ker je ni hotel. Izbral si je oni poklic, za katerega se njega ni bil odločil še nikdo od Slovencev. To je poklic umetnika — pisatelja. Tudi drugi so bili pisatelji, a poleg tega so imeli še drugo delo, da so si služili kruh, Cankar je pa brez bojzani povedal, da je pisatelj in nič drugega. Kolike sreče za slovenski narod, da si je ta nadarjeni njegov sin izbral ta stan. Mnogo spisov je že obelodanjenih o Cankarju, a še do danes, po 22 letih njegove smrti ga ni vsega še nikdo zajel. Ivan Cankar je bil resnično poklican za pisatelja. Skoro 25 let je delal na tem polju. 32 knjig je napisal, razen tega pa še polno listkov in črtic. Doslej najplodovitejši slovenski pisatelj in brez ugovora najgloblji v mislih, najlepši v jeziku in najdovršenejši po umetnostni obliki sploh. In komu je služil s svojim delom? Sam nam odgovarja v svojem spisu: „Kljub vsem naukom, opominom, kljub zasmehu, zmerjanju in natolcevanju je vse moje življenje in nehanje služilo najvišji ideji — resnici.“ Da, resnici je služil, brez omahovanja, brez kompromisa in brez ozira na lastno škodo ali profit. Za resnico se je boril, bičal licemerce, hinavce, bičal laždomoljube in zahrbtnježe. Sam je izpovedal: „Resnično, domovina, nisem te ljubil kot cmerav otrok, ki se drži matere za krilo, tudi te nisem ljubil kot solzno mehkoobni vzdihovalec, ki ti kadi v lice sladke dišave, da te skele v uboge oči; ljubil sem te s spoznanjem, videl sem te v nadlogah in v grehah, v sramoti in v zmotah, ponižanju in bridkosti, zato sem z žalostjo in srdom v srcu ljubil tvojo lepoto, ljubil jo stokrat globlje in stokrat više od vseh tvojih opevalcev.“ Cankar je često naletel na človeka, ki mu je zalučal sovražen pogled, mu vrgel očitajočo besedo, pa ne zato, kot da bi bil on povedal laž, ampak zavoljo resnice, ki bode v oči: zakaj ničesar ljudje ne sovražijo bolj kot tistega, ki ima dovolj poguma, da seže z odlično roko za njih suknjo in jim jo obrne narobe ter pokaže: „Poglej, kako si umazan!“ To je bil vzrok, da so ga mnogi prezirali in kamenjali. Drugi vzrok, da Cankar ni bil v polnem obsegu uvaževan kot naš pisatelj je ta, da njegova beseda ni plitva in na hitro zapisana, marveč globoka in preudarjena meri na svoj cilj in ga noče zgrešiti. Ljudje so prebirali njegove sestavke, občudovali krasno besedo, a umeli ga niso. Sam prizna: „Oznanjali so, da sem povedal jako lepo, da je moj jezik prijeten, blagovoden, niso pa oznanjali, kaj sem povedal. Razodeli so besede, zamol-

čali so misli.“ S tem je Cankar povedal, da povest ni pisana le za zabavo, ampak nam odpira pogled v človeška srca, da razodeva boje in trpljenje, pokaže pot čiščenja, zmago resnice. Prekrasni so njegovi spisi: „Na klancu“? o katerem sam pravi: „Ni fotografija moje matere, toda spoznal jo bo vsak.“ V povesti „Potepuh Marko in kralj Matjaž“ je pikro povedal vsem Slovincem: „Samo Matjaža čakate prekrižanih rok, sami pa se ne ganete!“ V spisu „Za križem“ zakliče: „Vsi ponižani in razžaljeni, vsi vi zasluženi in obremenjeni, zdaj je naš dan, pojte „Hosana“ in „aleluja“. Iz bičanja in iz križanja, iz sramote in trpljenja je zrasel naš dan, do nebes se je dvignil naš križ.“ V najlepšem spisu „Sanje v podobah“ je svojemu narodu v njegovi najbridkejši uri in najtežji preizkušnji vlival tolažbo in pogum, da ne obupa na trnjevi poti do cilja svobodne domovine. Neizmerno bogastva je veliki sin slovenskega naroda položil v te podobe, ki ohranjajo vedno svojo vrednost.

In ta slovenski duševni velikan je umrl kot revež. Njegovo telo je vžilo v življenju več bede kot dobrot. Zakaj? Morda ni bil zmogel zaslužiti dovolj kruha. To ne. Kot pri mnogih duševno močnih ljudeh, tako je tudi pri Cankarju prevladala duševnost tako, da mu ni bilo mar telesnosti. Zabljele ga je včasih, ko je bil uverjen, da resnično dela, pa nima kruha kot se spodobi. Vedel je, da brezmiseln svet sodi le na zunaj, da le tisti kaj velja, ki ima, in je s perečo besedo ogovoril tiste, ki sodijo človeka po zunanje, in jim na jezik položil nesmiselno obtožbo „kaj bo revež, ko mu kruli po želodcu“. Za vse te trpkosti v življenju ni porajtal, to mu ni vzelo peresa iz rok. Narod je ljubil nesebično in dasi mu ta ni dal nič, on mu je dal vse kot sam pravi: „Dal sem ti, kar sem imel in, če je bilo veliko ali malo — Bog je delil. Dal sem ti svoje srce in razum, svojo fantazijo in besedo, dal sem ti svoje življenje! Kaj bi ti še dal?“ Kmalu za Krekovim pogrebom so nesli 16. decembra 1918. velikega našega pisatelja k večnemu počitku.

Sveti Ti, veliki naš prorok, v sedanjih hudih dneh s svojo nesebično ljubeznijo do slovenskega naroda sedanjemu rodu!

Notranji pregled

Oklic Nj. kr. Vis. kneginje Olge za zimsko pomoč

Zima se približuje. Spomnimo se tistih, za katere zimski dnevi in večeri niso uživanje, pač pa trpljenje. Ljudstvu, ki z zaskrbljenostjo pričakuje zime brez tople odeje in kurjave, morda brez kruha, moramo priskočiti vsi na pomoč. Ne bi se smelo dovoliti, da bi ena sama družina pričakala zimo s strahom za svoj obstanek. Obračam se na vse državljane, moške in ženske, naše prostrane domovine s pozivom, naj olajšajo siromašnim okrutnost in bedo zime. Lansko leto so bili na mojo željo ustanovljeni odbori za zimsko pomoč skoraj po vseh naših mestih. Po zaslugi njihovega dela je bilo mnogim siromašnim rodbinam olajšano življenje in tegobni zimski dnevi. Zdaj je pod mojim predsedništvom ustanovljen tudi delovni odbor za zimsko pomoč kr. Jugoslavije. Njegov uspeh mora biti še večji in blagodejnejši. Delo za zimsko pomoč bo izpolnilo svojo nalogo samo tedaj, če se mu pridruži vsak državljan naše države, vsak, čigar življenje je zagotovljeno.

V prihodnji številki bomo vsem priložili čekovne položnice, katerih naj se blagovolijo cenj. naročniki poslužiti, da poravnajo zaostalo naročnino, ker se list z njo vzdržuje.

Storiti, da siromašni moški, zaskrbljene matere in otroci ne pridejo čez zimo v nevarnost, se pravi, izpolniti državljansko dolžnost in se odolžiti svoji vesti.

Pozivam vse ljudi dobre volje in vse prave rodoljube, naj se zberejo okoli zimske pomoči in store svojo človeško in nacionalno dolžnost do revnih. Spomnite se Kristusovih besed: „Kdor daje siromaku, posoja Bogu.“ Poznam plemenita čustva našega naroda in globoko verujem, da bo ta moj poziv naletel na odmev in da bodo vsi državljani in državljanke izkazali pomoč revežem po vseh naših mestih. Naj nam Bog pomaga pri tem prizadevanju. — Olga.

Bitolj bombardiran

To pa je bil dogodek velikega pomena ne le pri nas doma, temveč se z njim peča tudi zunanje časopisje. Dne 5. t. m. popoldne je nad naše obmejno mesto Bitolj naenkrat preplulo nekaj tujih neznanih bombnikov, ki so mehi nič tebi nič začeli na mirno mesto metati težke bombe. Letala so kmalu odletela, so se pa vrnila ter v večji množini metala bombe. Napad se je potem še enkrat ponovil. Padlo je vsega skupaj 21 bomb, izmed katerih jih je 19 eksploziralo. Razdejanih je bilo več hiš, ubitih 9 ljudi, med njimi Slovenec kapetan Maks Varl, mnogo pa ranjenih. Po cestah so bombe napravile velikanske jame. Ta dogodek je povzročil silno ogorčenje, ker je naša država nevtralna in se ne meša v vojne dogodke, ki se gode blizu naše tamkajšnje meje. Zdaj se je razburjenje že poleglo. Po državi zbirajo prispevke za nesrečne žrtve. Naša vlada je poslala noto vladam v Atenah, Londonu in Rimu, kjer protestira zoper ta napad ter naznanja, da bo po slej vsako tuje letalo nad našim ozemljem naletelo na oborožen sprejem. Sedaj se preiskuje, katere države last so bili bombniki, nakar bo vlada zahtevala odškodnino za žrtve in škodo, ki znaša blizu 4 milijone.

Peter Pešič, armadni general, novi vojni minister

Naš dosedajni minister general Nedić je odstopil ter je bil na njegovo mesto imenovan general Peter Pešič, ki je že enkrat bil vojni minister.

Novice

Koncert narodnih in umetnih pesmi priredi dne 16. novembra ob 20. uri v kino dvorani v Kočevju. Narodna čitalnica s sodelovanjem pevskega radijskega kvinteta iz Ljubljane. Čitalnica zastopa vse Slovence, zato je dolžnost nas vseh, da se prirreditve udeležimo.

Pošta Kočevje potrebuje tri selske pismo-noše. Prosilci naj vložijo prošnje do 8. decembra pri pošti Kočevje, kjer izvedo med uradnimi urami tudi za pogoje.

Italijanski tečaj se je zopet pričel ob sredah in četrtkih v V. razredu tukajšnje realne gimnazije. Vodi ga italijanska profesorica. Letos se je prijavilo tudi precej Slovencev poleg Nemcev, ki so tečaj že lani obiskovali. Vse v znamenju časa. Tečajni prispevek je enkratno 100 dinarjev.

Nova cena jedilnemu olju. V smislu uredbe o kontroli cen je maksimalna cena jedilnemu olju za 1 kg 27 dinarjev ali za 1 liter 24.50 din. Posebni predpisi veljajo za prodajo na debelo. Jedilno olje naj se ne izdaja v večji količini kot $\frac{1}{4}$ l na osebo na mesec. Neznanim osebam naj se prodaja olja odkloni.

Predpisane cene za drva po prostorninskem metru je izdalo sresko načelstvo za kočevski srez in so naslednje:

1. Za bukove cepanice: I. kvalitete 110 din, II. 100, III. 90 din.

2. Za bukove cepljene okroglice je cena za 10 din nižja, za bukove necepljene okroglice in za bukove odpadke na žagah je cena za 30 din nižja od cen, navedenih pod 1. Za bukove klade in sečnice se določa cena s 40% ceneje od cen, navedenih pod 1.

3. Za drva iz drugi les se določajo cene v odstotkih cen bukovih drv, navedenih pod 1. in 2. in to v odstotkih: gabrova 105, jesenova 90, hrastova in cerova 87, lipova 95, borova in smrekova 90, jelševa 63 ter topolova in vrbova drva 50%.

4. Odškodnina za žaganje drv ne sme biti večja od 10 din za prostorni meter. Lesni trgovci morajo preskrbeti z drvmi prvenstveno domače potrošnike in to po gornjih cenah.

Poročajo

Štalcerji. Nekateri dobro poznani nočni ptički radi stalno nagajajo največjemu revežu, betežnemu starčku Nikoli. Po zadnjem lopovskem napadu v nočnih urah povemo tem smrkavcem prvič in zadnjič: vsak napad na reveža Slovenca bo plačan od nas drugih. V roke pravice pride vsak, pa četudi je sin najbolj zagrizenega lokal-patrijota ali magnata. Prihodnjič vam ne bo pomagalo, če strahopetno vdevate nove šipe in mu obljubujete drva. Torej še enkrat pokažite svojo strahopetno korajžo. Rajši mu dajte živeža in ne trpite sramote, da vam bližnji gladuje in zmruže. To bo čast mladine, ne pa nesramni napadi in še tako divji.

Velika pridobitev. V nedeljo 3. novembra smo dobili lepo javno knjižnico kot dar od dijakov III. državne realne gimnazije v Ljubljani. Z veseljem smo pričakovali srečen dan, da si krajšamo dolge zimske večere z lepo slovensko knjigo. Slovenci, pridno segajte po knjigah! Naj ne bo družine, ki bi ne bila gost javne knjižnice v šoli. Odprta je vsako nedeljo od 8. ure dalje. Požrtvovalnim darovalcem naša prisrna zahvala.

Prehrana. Z velikim veseljem smo prejeli vest, da dobimo moko. Res je bila razdeljena dne 29. oktobra 1940. Toda bili smo razočarani. Na rodbino smo dobili le pol vreče. Kaj hočemo

s to malenkostjo pri zasedeni mizi. Za dve, tri peke bo že, kaj pa potem. Hvaležni smo vodstvu Slovenske Straže, da nam pomaga s cenejšo hrano, toda želeli bi več. Vemo, da ni krivda pri vodstvu Slovenske Straže. Vljudno prosimo prizadete oblasti, da dajo v bodoče temu društvu večje količine, da bo dobila številna družina vsaj po eno vrečo. Naše družine s petimi in več otroci rabijo mnogo. Zemlja rodi slabo, v večini smo pa delavci in kočarji brez nje. Iz srca bi radi obdelovali vsaj tisto, ki leži prazna in zapuščena ter čaka pridnih naših rok. Hvaležni ostanemo vsem, ki se trudijo pri organizaciji naše prehrane. Vedno bomo vedeli, kje si „Straža“ naša krušna mati.

Kočevska reka. Poleg Prosvetnega društva smo ustanovili tudi Fantovski odsek. Kako zaželen je bil, se vidi iz tega, da se je prijavilo takoj ob ustanovitvi 17 članov. Več jih tudi v okolišju skoraj ni. Fantje, le pogumno brez sramu izpovejte vedno in ob vsaki priliki svoje katoliško stališče. Bog, kralj in narod so naši ideali. Ako manjka le eden, nisi član zavednega slovenskega naroda. Za vami stoji močna in idealna družina. Ne ozirajte se na nekatere nergače, saj v narodni ne pomenijo nič, kvečjemu so tu zato, da je v svobodni državi tudi svobodna opozicija. — Pri zadnji službi božji smo bili veselo iznenašeni. Gospod župnik so nas razveselili z lepo v srce segajočo izvirno slovensko besedo. Hvala! Upamo, da nas tudi v bodoče doleti isto veselje. Verni Slovenci bodo zato vedno hvaležni. — Sneg, ki je zapadel, je napravil občutno škodo na sadnem drevju. Leto za letom nas obiskujejo razne neprilike in nesreče. Slovenski kmet, ki je priznani dober sadjar, izgublja veselje. Koliko denarja in truda je v naših sadovnjakih. Vse zaman. Zgoden sneg in zajec ter pozen sneg uničujejo naš up. Nujna bi bila podpora slovenskim sadjarjem na Kočevskem. Drevesničarji, podprite slovenskega bajtarja na Kočevskem z brezplačnimi drevesci!

Dolenja vas pri Ribnici. Naše Prosvetno društvo je imelo svoj občni zbor v nedeljo 10. t. m. v dvorani našega Prosvetnega doma. Članstvo se je občnega zbora polnoštevilno udeležilo in pazno sledilo poročilom odbornikov, ki so bila kar zadovoljiva. Ker v preteklem letu zaradi svetovnega položaja ni bilo javnih nastopov, so se naši fantje in dekleta s podvojeno silo vrgli na naše notranje delo v dvorani. Sestavil se je tudi program za delo v bodočem poslovnem letu. Sklenilo se je, da se obnovi naš tamburaški in pevski odsek. Nabavili si bomo ping-pong, šah in ustanovili čitalnico, v kateri bodo članstvu stalno na razpologo naši časopisi. Za knjižnico bomo nakupili nekaj novih knjig. Določil se je tudi vrstni red odrskih prireditev in predavanj. Pri volitvah so bili soglasno izvoljeni: za predsednika ž. g. župnik, za podpredsednika France Požar, za tajnico Ivanka Češarek, za odbornike

pa Trdan Anton, Boje Karol, Stare Franc, Kromar Janez, Mihael Lesnika, Trdan Anica, Nosan Janez, Oražem Janez, Merhar Franc, Arko Anica in Bančič Janez. Imena vseh teh, ki že od mladih nog doživljajo vse veselje in bridkosti našega katoliško-prosvetnega dela in so takorekoč zrasli z našo dvorano, nam jasmijo, da bomo izvršili vse načrte ne oziraje se na razne težave. Ako Bog da, čez leto dni se bomo zopet z veseljem ozirali na sadove svojega dela in delali načrte za bodočnost pod geslom Bogu — narodu! — Teden dni prej je zboroval DK, ki ga vodita s. Oražem Marija kot predsednica in s. Pihulje Marija kot načelnica. Sestanki se vrše tedensko in se jih vedno udeležujejo vse naše prosvetarke. — Naša organizacija je šola, ki vzgaja fante in dekleta za odločne katoličane, zavedne Slovence in dobre Jugoslovane.

Stara cerkev. V starosti 67 let je umrla tu dobro poznana Jožefa Eppich, sestra g. župnika. Bila je velika dobrotnica siromakov. Bog ji bodi bogat plačnik!

Videm-Dobrepolje. V nedeljo 10. t. m. je naš FO vprizoril v dvorani „Jakličevega doma“ igro „Mrtvaški ples“. Prav je, da tudi naši fantovski odseki delujejo na dramatskem polju. Dobrepoljski fantje so se dobro odrezali. — V Zagorici je umrl g. Janez Kralj v starosti 59 let. Bil je vnet delavec v naših zadrugah. Naj v miru počiva!

Prigorica. V petek 8. novembra ob 11. uri dopoldne je naše vasi prestrašil plat zvona. Gorelo je na posestvu g. Lovrina Janeza v Prigorici. Silno hitro se je širil požar, ker se je vnel pod kozolecem in začela je goriti slama. Ljudje so bili na polju in ni bilo takoj pomoči. Domača gospodinja je hotela pahniti voz z gnojničnim sodom na prosto, pa jo je objel plamen in obžgal na licu, da se je komaj rešila. Pod kozolecem je bila obešena kornuza do 1500 kg, ki je vsa pogorela. Požar je uničil veliko detelje, sena, troje sani i. dr. Pogorelo je do tal vse s kozolecem vred. K sreči je prihitela gasilska pomoč z brizgalnico iz Prigorice, da je obvarovala skedenj in hišo. Škoda je za posestnika toli hujša, ker je bil kozolec poln. Kdor v jeseni pogori, dvakrat pogori!

Rob. Dne 3. t. m. je tukajšnje Prosvetno društvo vprizorilo znameniti misterij „Slehnernik“. Ker je tako delo za naše podeželje dokaj trd oreh, gre vodstvu kakor igralcem vse priznanje. Želimo, da bi kmalu kaj podobnega videli na našem odru.

Velike Lašče. V ponedeljek 11. t. m. okrog poldneva je prebivalce našega trga razburil požar, ki je izbruhnil v skednju posestnika Lovra Hočevarja. Na kraj nesreče so prihiteli veliko-laški gasilci s svojo ročno brizgalno, toda gašenje je bilo zelo otežkočeno, ker je primanjkovalo ljudi, ki jih je izredno lepo vreme tega dne večinoma izvabilo v gozdove k napravljanju

† Dekan Anton Skubic:

19

Zgodovina ribniške župnije — pravda kmetov

Deveti dan tega meseca se je napovedala Marini Šušarkovi smrt. Bila je opominjana k pravemu kesanju in pokori. Tudi duhovni pastir je bil poklican k nji.

Enajsti dan tega meseca se je Marina Šušarkova zadnji pot izpraševala vpricho gospodov in prisednikov skrivno in javno in sedaj je hudodelka izvzela dve osebi, to je Anko, starejšega Martina Mišnika ženo, in Alenko, Stamcarjevo vdovo, rekoč, da ju je ovačila, ker je bila huda nanju. Kar je pa o vseh drugih rekla, je trdila do svoje smrti. Potem pa se je nad njo sklenila tale sodba:

Cesarski krvavi sodnik.

Prisedniki: Gospod Janez Gašper, svetovalec, g. Jakob Križnar, oskrbnik na Bregu, gg. Jurij Lesar, Peter Puželj, France Pregelj, France Papež, Janez Pucelj, Peter Veselj, Jakob Nosan, Adam Zorman, Peter Pucelj, Jurij Pucelj, Andrej Mordaks, zastopnik deželne sodnije, Janez Krst. Ravnik, notar, zapisnikar.

Glavna ali zadnja sodba:

Po postavi božji in po cesarskih zakonih je Marina Šušarkova, ker je vse, kar se je izvedelo po natančni preiskavi, ki se je vo-

dila po udih krvave sodnije, sama priznala, da je namreč kriva mnogih hudodelstev, kakor čarovništva, da je božje in cerkvene zapovedi zaničujevale prelomila in imetje svojega bližnjega poškodovala, presveto Rešnje Telo zasramovala in se celo hudiču zapisala . . . , drugim v zgled obsojena: Da naj se pelje na navadno morišče in ondi s cesarskim mečem obglavi. Njeno truplo, kakor tudi truplo Lucije Kerzničevke, ki se ima iz zemlje izkopati, naj se vrže na grmado, popolnoma sežge, da bo prah in pepel.

Trdovratna Skončarica pa naj se obdrži še v ječi, da se bo o nji dalje preiskavalo. Pri cesarski krvavi sodnji za pravično spoznano.

Dano v ribniškem gradu 11. maja 1701. Janez Jurij Gottscheer l. r., krvavi sodnik.

Tako govori zapisnik. Taka pravica je hodila po Kranjskem in cesarski meč je sekal in grmade so gorele, samo to ni dognalo, kdo je bolj vse to zaslužil . . . !

Ali je bilo za tem procesom še kaj enakih, nam spisi ne povedo. Tudi ne vemo, kakšna je bila končna usoda Skončarice, ki so jo obdržali v ječi v svrhu nadaljne preiskave. Splošno se misli, da je bila ta uboga Šušarkova zadnja na grmadi. Vse te procese moramo vsekako smatrati objektivno za prave justične umore, dasi so jih morda subjektivno graščaki in njihovi sodniki smatrali „za pravične spoznane“.

Praznoverstvo pa tudi potem, ko so pojenjali čarovniški, ni kmalu izginilo iz graj-

skih sodišč. Zanimiv proces, ki nam kaže tedanje kulturne razmere in nazore, se je vršil na Ortneku leta 1733., ko niso več obglavljali in sežigali čarovnic. Lucija Rotar iz Dvorske vasi je bila pri ortneški gosposki zatožena zaradi praznoverja. Neki Matej Mahne iz Dvorske vasi je namreč šel v družbi Andreja Cveta z laškim blagom na Štajersko in je spotoma opazil, da mu je zmanjkalo nekaj denarja. Obdolžil je Cveta, da mu je on denar izmaknil. Njegova žena tedaj naprosi Lucijo Rotarico in Nežo Kovačičevko, naj pomagata Mahnetu, da pride do svojega denarja. Obe ženski sta si skrivaj dobili košček Cvetove obleke in od tiste ure ni mogel več zdržati doma. Polotilo se ga je posebno hrepenenje po potovanju, dokler ni vsega imetja zapravil in se ves zdelan in reven povrnil domov. Košček sukna je Lucija Rotarca vtaknila v topolovo drevo, na kar se je razlilo čez Dvorsko vas strašno neurje. Z ozirom na dolgoletni preiskovalni zapor, ki ga je bila Rotarca že prestala, je bila drugim v strašilo obsojena, da mora na tri praznike klečati pred ortneško grajsko kapelo, v eni roki držati gorečo svečo, v drugi pa razpelo. Neža Kovačičeva kot sokriva in oba zakonca Mahneta, ker sta uporabila tako praznoversko sredstvo, so morali biti pri sv. maši stoje, z gorečo svečo v roki. Andrej Cvet pa je bil zaradi svojih goljufij uvrščen med rekrute, ki jih je moralo postaviti ortneško gospodstvo, kamor je spadala tudi Dvorska vas.

stelje in drv. Kljub vsem naporom prisotnih se je vnel tudi zraven stoječi kozolec-dvojnik, last istega gospodarja. Oboje poslopj je pogorelo prav tal in z njima vred vsa krma, tako da je prizadeti brez vsakih sredstev za prehranjevanje svoje živine. Zgorelo je tudi mnogo orodja. Sreča v nesreči je bila, da je bilo ozračje mirno, ker v slučaju vetra bi se bil ogenj kaj lahko razširil na sosednja poslopja in tudi na ves trg. Hočevzar je tem huje oškodovan, ker ni imel svojega imetja zavarovanega. Sumi se, da so požar podtaknili lahkomiselni otroci, ker je domača hči tik pred izbruhom ognja videla bežati od skednja nekega fantiča.

Draga. Učiteljica gdč. Turk Pavla je bila v tekočem šolskem letu nameščena v križevski okraj. Na šoli v Dragi je sedaj samo ena učna moč, kar je z ozirom na visoko število učencev — premalo. — Orožniška patrolja iz Drage je pod vodstvom g. Reljića ujela pretekle dni begunca in nevarnega zlikovca K. V. iz Prezida. Vračajoč se iz Prezida, je patrolja naletela na begunca, ki je z nožem navalil na orožnike. Le izjemni prisebnosti in spretnosti gg. orožnikov je pripisati, da so preprečili napad na sejmarije, na katere je zlikovec v zasedi čakal. Dragarskim orožnikom gre zato popolno priznanje in pohvala. — Divje svinje so se zopet pojavile in tudi napravile na več mestih občutno škodo. Naš reven kmetič ima poleg drugih nadlog sedaj še to in upravičeno kliče po odpomoči. — Dragarska lovišča se polagoma „čistijo“. Pravi lovci sicer prav malo lovijo, zato pa dnevno pokajo puške divjih lovec, ki neusmiljeno pokajo vse od kraja, v dovoljenem in prepovedanem lovskem času. Nadzorstvo na loviščem je zelo dvomljivo. — Draginja, to pa to! Pri nas so šle cene pri nekaterih artiklih kar za 150 odstotkov narzgor. Hvalovredno moramo omeniti prizadevanje okrajnega načelstva v Čabru, ki skuša neopravičeno dviganje cen — zajeziti. Rezultati pregleda so se že pokazali: dva trgovca se že pokoravata. Dolnji Lapac ni samo votel strah! Ljudstvo pričakuje pregleda tudi v ostalih trgovinah v srezu, posebno v zakotnih vaseh, kjer se bo našlo dovolj slučajev za Dolnji Lapac. Ljudstvo je ukrepom gospoda bana banovine Hrvatske zelo hvaležno posebno, ko je spoznalo, da zaščitne uredbe ne bodo samo na papirju, kakor je bilo nekoč običajno. Sedaj, ko so gotovi trgovci zvedeli, da gre za res, so svoje trgovine „napolnili“, med tem, ko so bile pred 14 dnevi še prazne. . . . Tudi cene že kažejo „drugo“ barvo. — Tudi na drugih področjih opazamo v banovini viđen napredek. Uredilo se je vprašanje osemletne šolske obveznosti z nadaljevalno šolo, ki dovolj štiti interese kmetovalcev, obenem pa tudi pobija „šolani analfa-

betizem“. — Novo osnovani okrajni odbori bodo imeli v javnem življenju važno nalogo, ker bodo delovali pri vsakem načelstvu kot svetodajaven organ. — Občinska uprava je tudi poskrbela, da so se poti, ki jih je zadnje neurje razdajalo, popravili vsaj toliko, da je omogočen reden promet. — Dne 28. in 29. oktobra je zapadlo 21 cm snega in je ta v letošnji seziji že drugi. Letošnje leto je sploh bilo bogato na padavinah, rekord smo dosegli 3. oktobra, ko je padlo 155 mm³ dežja. Temu odgovarjajoč je bil tudi letošnji pridelek na splošno slab. K.

Duhovno berilo

„Nebeško kraljestvo je podobno gorčičnemu zrnu, ki ga je človek vzel in vsejal na svoji njivi. To je sicer najmanjše izmed vseh semen, ko pa zraste, je večje kot zelišča in postane tako drevo, da prilete ptice neba in prebivajo na njegovih vejah.“ (Mt. 13. 31.)

To nezatno gorčično zrno je podoba Kristusove cerkve. Neznatna je bila Kristusova cerkev v svojih začetkih. Mislimo samo na neizobražene, siromašne, preproste apostole. Bili so morda spretni ribiči, ali kakšen razloček je med nemo ribo in človeško, po božji podobi vstavljeno dušo. In ti neuki ribiči naj bi postali ribiči ljudi, voditelji nesmrtnih duš! Ali bo to mogoče? Kar je nemogoče pri ljudeh, to je mogoče pri Bogu. Po božji volji in z božjo pomočjo so postali ti slabotni apostoli stebri svete cerkve, znanilci novih vekov, poslanci ljubezni do Boga in do bližnjega. Preobrazitelji sveta. Tako Bog ravna: „Kar je nespametnega na svetu, si je Bog izvolil, da bi osramotil, kar je močnega; in izvolil si je Bog to, kar je na svetu preprostega in zaničevanega, kar ni nič, da uniči to, kar je, da se noben človek ne bo hvalil pred njim.“ (I. Kor. 1. 26 . . .) Močni so bili rimski cesarji, mogočno je bilo njihovo cesarstvo. Veljavni so bili rimski modrijani, priznani njihovi nauki, stoletja so besneli ti cesarji, da bi zatrli novo vero, ki jo je učil na križu sramote umrli, zaničevani Nazarejec, in so jo za njim razširjali slabotni ribiči iz Galileja; nespametno početje, bi dejal kdo. Ali ravno, kar je nespametnega na svetu, si je Bog izvolil in je osramotil močne. Mogočni cesarji so šli po poti, po kateri mora iti vsak in se več ne vrne; njihova ponosna stavba se je zrušila v prah; krivi nauki so se umaknili sladkemu nauku Kristusovemu, iz razvalin pa se je dvignila mogočna Kristusova cerkev — gorčično zrno postane mogočno drevo. — Ako še pomislimo,

Statistika

Katastrska (davčna) občina in kraj	Pr. 1931	Župnija	Ljudska šola		
12. Občina Črmošnjice					
Površina: 11.535 ha 15 a 43 m ² — 1803 preb.					
Blatnik	213	Črmošnjice	Rečice		
Blatnik	89				
Brezje	77				
Gaber	13				
Stari Tabor	6				
Vimolj	28				
Črmošnjice	461			Črmošnjice	
Ašelice	37				
Črmošnjice	103				
Mašlje	25				
Novi Tabor	28				
Seč	33				
Srednja vas	118				
Topli vrh	117				
Podstenice	337	Poljane	Podstenice		
Deleči vrh	1				
Podstenice	80				
Pogorelec	33				
Rog	223				
Poljane	319			Poljane	
Mali Rigelj	48				
Občice	79				
Poljane	165				
Rampoha	27				
Stara žaga	508	Črmošnjice	Laze		
Blaževice	25				
Divji potok	14				
Laze	99				
Nova gora	159				
Pajkež	9				
Pleša	40				
Srebotnik	18			Poljane	Poljane
Stara žaga	97				
Traven dol	47				
Štale	278				
Gričice	25				
Komarna vas	111				
Resa	14				
Ribnik	61				
Smrečnik	11				
Štale	50				
Travnik	6				

(Dalje prihodnjic.)

kako ta Gospodov nauk nikakor ni bil laskav sprijenemu nagujenju tedanjega sveta, potem bomo morali priznati: „Tu je prst božji.“ Resnično, to je božja moč. Cerkev Gospodova nosi na svojem čelu pečat božanstva.

Veseli se, da pripadaš Kristusovi cerkvi, bodi ponosen nanj! Mogočni so bili, ki so vzeli v svoje roke sekire zaničevanja, blatenja, poniževanja, pa so z mogočnimi udarci hoteli podreti to drevo. Ali zrušili so se v nič. Drevo pa stoji in klubuje viharjem, ker je božje drevo. Ne skušaj ga podirati! Podri boš samo sebe, drevo pa bo ostalo in njegove veje bodo varno zavetišče onim, ki ljubijo Kristusa in njegovo cerkev.

Prvič v aeroplanu

Zgodba mladega pilota

Vlak je taka hiša, ki ni od nobenega, pa vsi se zbirajo v njej. Pa, če človek takole sedi v vlaku in nima nobenega posla, poslušaj, kaj se sopotniki menijo. Saj ne zato, ker smo rado-vedni, ampak ušesa slišijo sama in Bog pomagaj, če kaj veselega slišijo in povedo potem ustom, naj se usta smejejo.

Jaz sem zadnjič, na primer, slišal od silno „inteligentne“ gospe, da nič ne dela doma, ampak samo je in spi, sila veliko se pa razume na umetnost. Ves časopis prebere, skoro vsak dan. In naročena je na zabavno knjižnico, kjer stane zvezek samo dinar. Sedaj, da izhaja silno zanimiva in umetniška povest: Detektiv broj 213. Romanov pa ta gospa ne čita. Pač pa hodi zelo rada v kino. Sicer je zadnjič enkrat zaspala v kinu, ker ji je bilo pač dolgočasno. Vrteli so „eno češko neumnost“ Križ v potoku. Videla pa je enkrat „Tarzana“ v kinu in ga ne bo mogla vse svoje življenje pozabiti. Tak je bil, kot njen sin. Oh, njen sin! Sedaj je pri vojaki. K aviaciji so ga potrdili. Sedaj je dva meseca doli nekje, pa je že pilot. (Saj poznate lovske zgodbe, kajne? Ta gospa jih je tudi pripovedovala.)

„Oh, tako se bojim za njega. On je sicer brihten, ampak to je tako nevarno. Saj veste, ne, v zraku so luknje brez zraka, pa aeroplan kar pade notri. Ravno sedaj mi piše sin, da je enkrat padel v tako luknjo in čisto zraven hiše, ki so aeroplani znotraj, je „odpilotiral“, (hm!)“ je pravila tista sila „inteligentna“ gospa.

Jaz sem se pa ravno takrat odpravljal, da grem poizkusit malo, kako se leti po zraku. Zdaj pa slišim, da so v zraku luknje, tako kakor v siru. Uh, pa še spomnil sem se, da si je nekoč neki menih napravil perotnice in je skočil z njimi z visokega stolpa in letel kakor kamen ter se ubil. Skoro gotovo je bila zraven stolpa luknja brez zraka, pa ni mogel leteti.

S takim strahom pred temi luknjami sem prišel na aerodrom (letališče) in tak sem se tudi pripravil na svoj prvi let. Pilot, ki me je peljal, je korajžno sedel v aeroplan, jaz pa zadaj. Stalno sem ponavljal, kar so me naučili; če se kaj pripeti, skoči iz aeroplana, štej: en, dva, tri, potegni in padalo se bo odprlo.

Joj, zdaj pa gremo! Motor je zabrenčal, jaz sem si hitro nataknil kapo in tista očala, še pogledal k pilotu na vse tiste zmešane ure, vijake, kljuge in se tresel; kaj, če odleti kakšen vrag? Potem sem pa zagrabil za jermen, ki je bil pripet pred mano, z eno roko, z drugo pa gnjavil pasove padala, kot otrok davi mlado mačko.

Aeroplan se je že pomikal naprej. Odkraja počasi, potem pa vedno hitreje, jaz gledam v zemljo pred aeroplanom in iztiskam iz jermena poslednje kaplje krvi, če jih je še imel. Zazdelo si mi je, da nekaj ne bo v redu, no, pa saj mi ni zameriti, saj nekateri tudi več iz aeroplana prinesejo, kot pa notri nesejo.

Smo že od zemlje. Zemlja beži izpod nas, letimo vse višje. Joj, koliko je višje, kot iz našega zvonika. Ljubi Bogec, plembiraj no tiste luknje, brž, brž, prosim, da ne pademo notri, jaz sem že čisto zmešan. Pilot pogleda nazaj, se mi smeje, grdnem. Pa se mu še jaz nasmejem, seveda, po sili sem mu pokazal zobe,

sicer se mi je zdel pa grozno tragičen položaj. Veter mi piha v obraz, trak od kape me bije po licu, toda, sedaj si ga ne morem popraviti; kdo bo pa jermen stiskal in mačko davil.

No, nazadnje sem se pa le znašel. Letališče je daleč za nami, mi smo visoko, luknje nikjer nobene. Umiri se vendar, ubogo srce! Saj je prav za prav prijetno. Motor muzicira, pilot se smeje, vse kljuge dobro drže, torej, oglejmo si malo zemljo pod seboj. — Ej, da vi vidite. Konj na paši je manjši od onega lesenega ribniškega, ki piska. Največje hiše ne bi bile niti za kurnik. Ljudje so kakor muhe. Ko smo šli pa še višje, se jih sploh videlo ni.

Ampak zares si ne morete misliti lepšega pogleda. Vrtovi, njive, reke, drevje vse je tako majhno, srčkano. Vse lepo, pisano, brez grdih madežev in ceste so kot beli, tanki trakovi. Ta lepota človeka res tako prevzame, da pozabi na ves strah. Kot bi se vozil s čolnom, ki se sem ter tja malo zaziblje, pa nič drugega, nobenih strahov ni gori.

Še tisti jermen sem od časa do časa malo popustil, da se je revež malo oddahnil. Začelo pa se je pilotu lušno zdeti, če se malo zavrti po zraku. Malo gori, malo doli, malo levo, malo desno, jaz spet stisnem jermen in povem hitro želodčku, da miruje. Pa sem tudi to prestal.

In nazadnje smo se vrnili. Ne smete se čuditi, ker vam pravim zgodbo v množini, namreč aeroplan je tudi živ. Vsaj pilot pravi tako in tudi pobožal ga je, ko smo prišli na zemljo.

Jaz sem, hvala Bogu, prišel zdrav nazaj in tudi srce mi ni v hlače padlo, če pehvalil sem se, da se nisem nič bal, kot so se drugi; le eden je bil toliko odkritosrčen, da je prosil kapljice, ko je zlezal iz aeroplana.

Zunanji pregled

Roosevelt ponovno izvoljen za predsednika

V Združenih državah Severne Amerike je bil ponovno izvoljen za predsednika Roosevelt, kar nekateri razlagajo tako, da je v Ameriki zmagala sedaj tista struja, ki žene v vojno. Morda to ne bo v polnem obsegu res, toda z Rooseveltom bo Amerika brez prekinitve nadaljevala in stopnjevala svojo pomoč Angliji, nadaljevala in stopnjevala tudi svoje lastno oboroževanje v prividu tihomorskega spopada z Japonsko, medtem ko bi z zmago Rooseveltovega nasprotnika Willkieja nastal nekaj mesecev trajajoči zastoj, ki so ga v Angliji smatrali za pogubnega. Prve besede Rooseveltove po izvolitvi so dale prav tem razlagam, kajti v petek je Roosevelt že objavil, da sme Anglija računati na polovico vse ameriške proizvodnje orožja.

Chamberlain umrl

V noči od 9. na 10. november je v starosti 71 let umrl na svoji domačiji Odham v Hampshire bivši ministrski predsednik Arthur Neville Chamberlain, o katerem bo zgodovina zapisala, da je tudi pod njegovim predsedstvom evropska napetost naraščala tako dolgo, da ni sprožila vojne. Nevillu Chamberlainu je pripadla naloga, da je po nemškem vdoru na Poljsko Nemčiji napovedal vojno opoldne dne 3. septembra 1939.

Romunijo je upostošil velik potres

v noči od 9. do 10. novembra. Potresni val je trajal samo tri minute, a je porušil veliko stavb v Bukarešti in v podeželju ter pokopal pod njihovimi razvalinami več tisoč ljudi. V Bukarešti se je sesedlo nekaj najvišjih zgradb. V petrolejskem ozemlju so nastali požari in velike razpoke. Škoda še ni dognana. Močnejši potresni sunek se je ponovil čez par dni in napravil novo pustošenje.

Molotov tri dni v Berlinu

Krona nemško-sovjetskega prijateljstva in neomejenega sodelovanja

Predsednik ljudskih komisarjev Molotov je odpotoval 11. novembra ob 18:50 po moskovskem času (17:50 po berlinskem) s posebnim vlakom iz Moskve v Berlin. V njegovem spremstvu, v katerem je 32 oseb, so med drugimi ljudski komisar za rudarstvo Tevošjan, pomočnik ljudskega komisarja za zunanje zadeve Dekanov, pomočnik ljudskega komisarja za notranje zadeve Merkulov, pomočnik ljudskega komisarja za zunanjo trgovino Krutikov, pomočnik ljudskega komisarja za letalsko industrijo Balandin, pomočnik ljudskega komisarja za isto industrijo Jakovljev, šef osebne pisarne Molotova v komisarijatu za zunanje zadeve Koširev, šef oddelka za srednjo Evropo v komisarijatu za zunanje zadeve Pavlov, šef tiskovnega oddelka istega komisarijata Pulganov, šef protokola istega komisarijata Barkov in pomočnik generalnega tajnika istega komisarijata Saksim.

Prvi sestanek z Ribbentropom

Prvi sestanek med nemškim zunanjim ministrom Ribbentropom in predsednikom sovjeta narodnih komisarjev ter komisarjem za zunanje zadeve Molotovim je trajal dve polni uri. Oba državnika sta proučevala vsa vprašanja, ki se pojavljajo na dnevnem redu, ter sta ugotovila, da vlada popolno soglasje med naziranjih obeh vlad glede teh vprašanj. Po sestanku je Molotov kosil pri sovjetskem poslaniku Skvarčevu.

Ob godbi fanfar k Hitlerju

Popoldne je bil sovjetski komisar Molotov sprejet pri Hitlerju v palači državnih kanclerjev.

Južnovzhodna Evropa

Bombardiranje našega mesta Bitolja po neznanih letalih — zmota letalcev.

Jugoslavija je svoje nevtralnostno stališče uradno podčrtala v izjavi, ki se konča z izrazom upanja, da bo jugoslovanska nevtralnost spoštovana tudi od drugih. Kakor nalašč je potem prišlo bombardiranje našega Bitolja po neznanih tujih letalih in je to bolešno odjeknilo ne samo pri nas doma, marveč tudi v tujini, koder jim je naša nevtralnost iskreno pri srcu. Naša vlada je poslala v Atene, Rim in London pejasnilo o svojem zadržanju glede tega žalostnega dogodka ter opozorila na posledice, ki bi mogle nastati, če bi se nevtralnost naše zemlje še enkrat kršila.

Sovjetska Rusija

Sovjetska Rusija še vedno molči toda obstojajo nekateri znaki, da so njenemu molku postavljene meje pri Dardanelah in njihovem evropskem in azijskem zaledju. Obstojajo neki dogovori med Sovjeti na eni, Nemčijo, Anglijo in Turčijo na drugi strani, da se v Dardanele ne bo dregalo. Če je tudi Italija že dala Scvjetom takšno zagotovilo ni znano. Verjetno pa je, odkar sta se v Firenzi sestala Mussolini in Hitler.

Churchilla skrbi pomorska vojna

Za angleško-nemško fronto je značilno, da je letalski dvoboj sicer trajal vse dni takorekoč brez prestanka naprej, toda stopil je v ozadje spricho hude zaostitve nemške ofenzive proti angleški pomorski trgovinski plovbi. Sam angleški ministrski predsednik Churchill je v svojem ponedeljkovem pregledu položaja dejal, da Angliji pomorska vojna dela več skrbi, kakor letalski napadi, ki so kolikor toliko uravnovešeni z delovanjem angleškega letalstva, med tem ko Anglija novih sredstev za obrambo svoje ogrožene pomorske plovbe še nima.

Grčija — Italija

Na grško-italijanski fronti so trajale borbe ves čas. Poglavitni sunek italijanske ofenzive se razvija proti jugu, kjer so Italijani prišli že 32 km globoko v grško ozemlje. Grki pa so se morali umakniti nazaj čez reko Kalamas do Metaksove utrjene črte. Italijanski pritisk proti vzhodu v smeri proti Solunu pa ni bil tako izrazit in so na tem bojišču Grki obdržali svoje postojanke, ki jih imajo onstran meje v Albaniji nad albanskim mestom Korca (Korica). Zelo hudo pa je italijansko bombardiranje grških mest, med katerimi sta Lerina (Florina) in Solun najbolj trpeli. Angleška pomoč je prišla do izraza v prihodu nekaterih letalskih oddelkov, predvsem pa v zasedbi važnih otokov: Kreta, Kithera, Antikithera, ki ležijo južno od grške peloponeške celine in zapirajo vhod v Egejsko morje, ter Chiosa in Lesbosa, ki ležita ob turški obali in branita vhod v Dardanele. Dodati je treba, da misli Anglija pri pomoči, ki jo daje Grčiji predvsem tudi na lastno obrambo svojih postojank v egiptovskem kotu.

Angleški napad na pristanišče Taranto po Churchill

Gospodje! Danes imam nekaj novic za ta dom! To so dobre novice.

Pri skupnem napadu naših pomorskih in letalskih sil na italijansko vojno brodovje, zasedrano v pristanišču v Taranto smo poškodovali tako, da so se potopile in gledajo razni njihovi deli še iz vode naslednje edinice italijanskega vojnege brodovja: Ena ladja vrste bojnih oklopnic „Littorio“ (35.000 ton), ena ladja vrste ve-

Plačajte naročnino!

likih oklopnih križark vrste „Cavour“ (24.600 ton), dve manjši križarki novejšega tipa in dve manjši vojni edinici. Naša letala so zjutraj letela nad Tarantom in vzela fotografične posnetke o pristanišču. Admiraliteta je na podlagi teh posnetkov ugotovila prejšnje podatke. Ladje ležijo ali po strani večidel v vodi, ali molijo samo nekateri njihovi deli iz vode. Zelo verjetno je, da je bila poškodovana še ena velika linijska oklopna križarka vrste „Cavour“. Ta veliki uspeh nas je veljal dvoje naših letal.

Bitka v Otrantu

Angleška admiraliteta poroča: Lažje angleške pomorske sile so 12. novembra v Otrantskem zalivu med italijansko celino in Albanijo srečale štiri italijanske transportne ladje, ki sta jih spremljala dva rušilca. Naše sile so takoj napadle. Ena transportna ladja je bila potopljena s prvim strelom, dve sta se vžgali in sta z velikanskimi plameni zagoreli in sta verjetno uničeni, četrta je bila zadeta, toda posrečilo se ji je zbežati s pomočjo umetnega dima. Oba rušilca sta zbežala z razvijanjem največje hitrosti ter s pomočjo umetnega dima. O enem je gotovo, da je bil zadet in poškodovan. Angleške sile niso trpele nobene škode.

Admiraliteta poroča nadalje, da je neka angleška podmornica na Sredozemskem morju srečala dve italijanski transportni ladji. Ena je bila takoj potopljena, druga je bila poškodovana.

Pred italijansko ofenzivo v Egiptu

Za angleško-italijansko fronto so bili v preteklem tednu značilni letalski napadi na obojestranske vojaške postojanke na suhem, ker bi služilo kot dokaz, da je že dalje časa napovedana italijanska ofenziva proti Egiptu pred durmi. Na tem prostoru pomorskih dejanj ni bilo. Omeniti pa je treba, da so bile v preteklem tednu prvič vržene bombe na mesta v južni Italiji.

Orehe, suhe gobe, kumino, kuhano maslo, laneno seme

kupuje

Jos. Jagodič, Celje

Gubčeva ulica

Prodaja: železnino, kuhinjsko posodo in špecerijo

Nakup vagonovskih pošiljk
koruze, pšenice in moke

ugodno izvrši tvrdka

Bregar & Krek

Ljubljana, Miklošičeva c. št. 19

Tvrdka dobavlja blago naravnost od proizvajalca.

Vse informacije brezplačno.